

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra DE FREMMEDE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 150. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511740224.pdf> (tilgået 11. maj 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Ikke langt fra Rotterdam boede to bemidlede Adelsmænd, Herr van Schliker og Herr van Frankhuysen, hvilke, som de var Naboer, og ikke trættekjære, havde allerede saalænge holdt en god Omgængelse med hinanden, at de tilsidst paa god Troe og Love gav den ud for Venskab, og virkelig selv holdt sig for, at være de beste Venner, hvilket de da kunde gjøre saameget destosikkrere, som de kunde leve hverandre foruden - Imidlertid sporede man dog allerede hos dem den forskjællige Tænkemaade, hvorved deres Børn siden saa stærkt udmærkede sig fra hinanden; og sandt at sige bestod deres Venskab ikke i andet, end at de 151 ikke gjorde sig indbyrdes Fortred, at de omtrænt hver fjortende Dag spiiste samlede, og at de hver stor Festdag meget punktlig ønskede hinanden, at opleve mange fleer - Hver af dem havde en eneste Søn; men Herr Schliker havde endnu en Datter - De to unge || Herrer, hvis LevnetsLøb egentlig er det jeg vil fortælle, var omtrænt paa samme Alder, og blev paa engang sendte til en offentlig Skole i L** hvor jeg først lærte at kjende dem - Ved min Handel var jeg kommet i en vis Forbindelse med deres Forældre, og jeg kunde ikke afslaae det, da de uagtet min Ungdom viiste den Tillid til mig, at overdrage mig en Art af Opsigt med disse unge Menniskers Opførsel, hvis Kost- og Skolepenge jeg desuden skulde udbetale - Fra den Tid af, har jeg sjelden sluppet dem af Sigte; thi som det altid har været min SkjødeLyst at vilde kjende Mennisker, saa syntes disses meget forskjællige Characterer mig strax at fortjene min heele Opmærksomhed; og jo meer de udviklede sig, desto meer tildrog de sig den - Af denne Aarsag, forsømte jeg, endog efter at de havde forladt Skolen, intet, for saavit som mueligt at blive underretted, om deres betydeligste Foretagender -